

نظمی بخارایی

نظمی بخارایی (naz.mi-ye.bo.xa.ra.i)، سده یازدهم هجری، شاعر تاجیک. در بخارا بالید و در دربار ندرمحمدخان اشترخانی (۱۰۵۰ - ۱۰۵۷ ق) مقام یافت. نظمی دیوان اشعار خود را تدوین کرد. دو نسخه از این دیوان در قصیده، غزل، ترجیع بند، ترکیب بند و ساقی نامه به شماره های ۹۷۲۵ و ۹۷۲۷ در پژوهشگاه خاورشناسی فرهنگستان علوم ازبکستان نگهداری می شود.

منابع: فهرست دست نویس های شرقی در آکادمی علوم تاجیکستان، ۴۱۲/۱؛ فهرست دست نویس های شرقی فرهنگستان علوم ازبکستان، ۱۱/۱۹۵ - ۱۹۷؛ فهرست نسخ خطی فارسی انستیتوی آثار خطی تاجیکستان، ۲۶۶/۱.

قبادیانی

ادب فارسی در آسیای میانه / ۹۳۶

Назмии Бухорой

Назмии Бухорой, садаи ёздаҳуми ҳичрӣ, шоири тоҷик. Дар Бухоро болид ва дар дарбори Надрмуҳаммадхони Аштархонӣ (1050-1057 қ.) мақом ёфт. Назмӣ девони ашъори худро тадвин кард. Ду нусха аз ин девон дар қасида, ғазал, тарҷеъбанд, таркиббанд ва соқинома ба шумораҳои 9725 ва 9727 дар Пажӯҳишгоҳи шарқшиносии Академияи илмҳои Ёзбекистон нигоҳдорӣ мешавад.

Манбаъҳо: Феҳристи дастнависҳои шарқии Академияи илмҳои Тоҷикистон, 1/412; Феҳристи дастнависҳои шарқии Академияи Илмҳои Ёзбекистон, 11/195-197; Феҳристи нусхаҳои хаттии форсии Институти осори хаттии Тоҷикистон, 1/266.

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. –
Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1,
сах. 936.